

Ten jedyny dochowany rozkaz kpt. „Wrzosa” zawiera przede wszystkim decyzje organizacyjne. Z tekstu wynikałoby, że w chwili jego ogłoszenia w skład batalionu wchodziły tylko dwie kompanie – „Wigry” i „Szare Szeregi”, pluton „Dryświaty” oraz nowo zmontowany pluton łączności. Tylko te oddziały są bowiem wymienione w rozkazie, jak również tylko pseudonimy żołnierzy do nich należących. Tymczasem obaj wzmiankowani już uczestnicy⁵ odprawy kpt. „Wrzosa” stanowczo twierdzą, że już wtedy byli obecni dowódcy pięciu kompanii, to jest nie tylko 1 – „Wigry” i 2 – „Szare Szeregi”, ale również 3 – „Sępy” (późniejszej 6), 4 – „Watra” i 5 – „Wysocki”.

Spośród decyzji organizacyjnych, zawartych w rozkazie kpt. „Wrzosa”, dla dalszego rozwoju batalionu ważne były dwie: – mianowanie pchor. „Szarego” p.o. dowódcy 1 kompanii „Wigry” oraz skierowanie 19 żołnierzy batalionu do Szkoły Podchorążych. Spośród nich dziesięciu znamy tylko z pseudonimów: „Andrzeja”, „Betkę”, „Bohuna”, „Korwina”, „Krawczyka”, „Norberta”, „Skrzypeckiego”, „Stefana”, „Świątkowskiego” i należącego do kompanii „Szare Szeregi” „Zagłobę”, który 11 V 1943 r. został zastrzelony przez Niemca na ulicy. Z kolei Zdzisław Kołodziejczak „Longin”, również skierowany wówczas na przeszkolenie, na zajęcia Szkoły Podchorążych nie uczęszczał. Niemniej wziął on potem udział w powstaniu wraz z siedmioma innymi. Byli to: Tadeusz Nawrocki „Boleszczyc”, Zygmunt Wasik „Kubus”, Jan Kukawczyński „Skorobohaty”, Zbigniew Maliński „Sławicz”, Ludwik Peciakowski „Smętek”, Stanisław Szmauz „Stasz” oraz Jan Sterna „Strzecha”⁶. Komendantem tej klasy Szkoły Podchorążych był kpt. Władysław Brzeziński „Nowomiejski” – kolejny w 1943 r. dowódca batalionu „Vistula” – „Kiliński”, zaś egzamin końcowy tych kilkunastu elewów odbył się już w obecności następnego dowódcy batalionu – rtm. Henryka Roycewicza „Leliwy”, w dużym ogrodzonym budynku jednej ze szkół na Ochocie⁷. Wszyscy wymienieni żołnierze batalionu zostali jednocześnie awansowani do stopnia kaprała podchorążego. Komendantem tej Szkoły Podchorążych był płk „Mirski”.

Do klasy „H” wcześniejszego turnusu szkoleniowego uczęszczał Wiesław Szulc „Burzyński”. Według jego relacji wykładowcami w Szkole byli: kpt. S.

⁵ L. Gajdowski, ówczesny dowódca 2 kompanii „Szare Szeregi”, i C. Sitarz, ówczesny adiutant dowódcy batalionu – kpt. „Wrzosa”.

⁶ Spośród podchorążych tej grupy poległo w powstaniu dwóch: T. Nawrocki „Boleszczyc” i Z. Maliński „Sławicz”, a ciężko ranny i poparzony (przez odprysk pocisku miotacza min, tzw. „krowy”) S. Szmauz „Stasz” zmarł jako inwalida w 1973 r.

⁷ Według rel. L. Peciakowskiego.